

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бородіної Лілії Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 219, пункту 10 частини першої статті 284, статті 338 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
14 лютого 2024 року
№ 33-2(І)/2024

Справа № 3-12/2024(22/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бородіної Лілії Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 219, пункту 10 частини першої статті 284, статті 338 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бородіна Л.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність окремим положенням статей 3, 8, 32, 55, 62, 124 Конституції України (конституційність) статтю 219 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) „в частині

визначення обрахунку строків досудового розслідування у випадку надання зміненого обвинувального акту прокурором під час судового розгляду справи“, пункт 10 частини першої статті 284, статтю 338 Кодексу.

Статтею 219 Кодексу встановлено строки досудового розслідування. Згідно з пунктом 10 частини першої статті 284 Кодексу кримінальне провадження закривається в разі, якщо після повідомлення особі про підозру закінчився строк досудового розслідування, визначений статтею 219 Кодексу, крім випадку повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи.

Статтею 338 Кодексу врегульовано питання зміни обвинувачення в суді.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Бородіна Л.В. на підставі пункту 10 частини першої статті 284 Кодексу звернулася до суду з клопотанням про закриття кримінального провадження щодо неї у зв'язку з порушенням, на її думку, строків досудового розслідування.

Подільський районний суд міста Києва ухвалою від 31 жовтня 2023 року відмовив Бородіній Л.В. у задоволенні клопотання.

Київський апеляційний суд ухвалою від 20 листопада 2023 року відмовив у відкритті провадження за апеляційною скаргою Бородіної Л.В., оскільки апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 14 грудня 2023 року відмовив Бородіній Л.В. у відкритті касаційного провадження.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Кодексу порушено його конституційні права на невтручання в особисте і сімейне життя, на справедливий розгляд справи неупередженим судом упродовж розумного строку, на захист від незаконного кримінального переслідування та обвинувачення, гарантовані статтями 32, 55, 62 Конституції України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, визначеним статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та доданих до неї матеріалів дає підстави для висновку, що остаточним судовим рішенням у справі Бородіної Л.В. в аспекті порушених у конституційній скарзі питань є ухвала Подільського районного суду міста Києва від 31 жовтня 2023 року. Зі змісту вказаної ухвали випливає, що положення статті 219 Кодексу, щодо неконституційності яких звернувся автор клопотання, суд застосував частково – лише пункт 4 частини третьої,

а положення статті 338 Кодексу, які також оспорує Бородіна Л.В., не застосував. Частину першу статті 219 Кодексу суд застосував в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень“ від 22 листопада 2018 року № 2617–VIII, однак у конституційній скарзі наведено зміст положень у редакції Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 8 грудня 2023 року № 3509–IX. Отже, суб’єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Положення пункту 4 частини третьої статті 219, пункту 10 частини першої статті 284 Кодексу застосовано в ухвалі Подільського районного суду міста Києва від 31 жовтня 2023 року, проте зі змісту конституційної скарги вбачається, що Бородіна Л.В. не обґрунтувала, в чому саме полягає їх неконституційність, а фактично висловила незгоду із законодавчо встановленими підставами для закриття кримінального провадження і навела власне бачення в потребі обмеження строку судового розгляду та закритті кримінального провадження у разі закінчення такого строку, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бородіної Лілії Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 219, пункту 10 частини першої статті 284, статті 338 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**